

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/34409 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 9 maart 2007 in het geding
tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

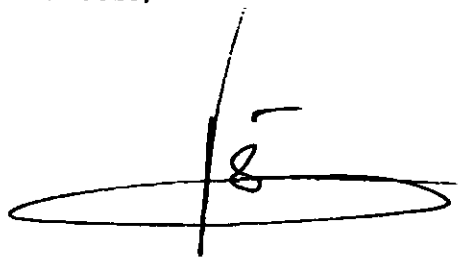
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juni 2007

154

Verzonden: 11 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/34409 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Sierra Leoneanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0005.24.2137,
eiseres,
gemachtigde: mr. I.M. Hidding, advocaat te Emmen;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. A. Flos, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 24 mei 2000 heeft eiseres een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Op 4 februari 2005 is eiseres gehoord in het kader van een taalanalyse, waarna hiervan op 16 februari 2005 een rapport is opgemaakt. Vervolgens heeft verweerder op 29 april 2005 het voornemen tot afwijzing van de aanvraag van 29 maart 2005 bekend gemaakt. Op 26 mei 2005 heeft eiseres hierop gereageerd met een zienswijze. Op 8 juni 2005 heeft eiseres een nationaliteitsverklaring aan verweerder gezonden. De taalstudio heeft op 10 januari 2006 het rapport contra-expertise aan gemachtigde van eiseres gezonden, waarna het Bureau Land en Taal op 31 januari 2006 hierop een reactie heeft gegeven. Op 24 mei 2006 heeft verweerder het aanvullend voornemen van 23 mei 2006 tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 7 juni 2006 heeft eiseres hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 19 juni 2006, verzonden op 21 juni 2006, heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 17 juli 2006 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 10 augustus 2006. Op 8 september 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 6 maart 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Het asielrelaas van eiseres komt op het volgende neer. Op een nacht hebben mensen het huis waar eiseres met haar vader, broers en zuster woonde bezocht. Ze hebben de vader van eiseres geslagen en de kinderen, apart van elkaar, meegenomen in auto's naar een voor hen onbekende plek, genaamd . In dit kamp is eiseres gemerkt en verkracht, zodat andere mannen haar niet meer aantrekkelijk zouden vinden. De werkzaamheden van eiseres bestonden uit het dragen van kerosine wanneer ze gingen aanvallen. Ze staken huizen in de dorpen in brand en plunderden de eigendommen. Op een dag dat dit weer gebeurde wist eiseres te ontsnappen door met de dorpelingen door de bush weg te lopen. Tijdens de vlucht is eiseres, doordat ze was gevallen, gewond geraakt. Op enig moment kwamen ze mensen in een blauw uniform, met op hun schouder een wit embleem met daarin een rood kruis, in een kamp tegen, die hen medisch hebben behandeld en te eten hebben gegeven. Er is tegen eiseres gezegd dat dit een kamp werd genoemd en in was. Daar kreeg eiseres een witte kaart, voorzien van haar pasfoto. Op een dag vertelden ze dat er rebellen in de buurt waren en is eiseres met een aantal anderen per auto naar het water gebied, genaamd gebracht. Daar zijn ze in een boot gezet. Vervolgens heeft eiseres op een voor haar onbekende datum illegaal, via een officiële grensovergang, per boot Sierra Leone verlaten.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en daarbij het standpunt ingenomen dat er geen reden is om aan te nemen dat eiseres in het land van herkomst te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen, Trb. 1954, 88, en het bijbehorende Protocol van New York van 1967, Trb. 1967, 76 (Vluchtelingenverdrag). In dit verband heeft verweerder van belang geacht dat de door eiseres naar voren gebrachte feiten en gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden in Sierra Leone ongeloofwaardig zijn. Verweerder acht het geloofwaardig dat eiseres de Sierraleonense nationaliteit bezit, maar acht het niet geloofwaardig dat eiseres voortdurend in Sierra Leone heeft gewoond. Verweerder verwijst daartoe naar het rapport taalanalyse van 16 februari 2005. Verweerder stelt dat eiseres onjuiste informatie heeft verstrekt over Freetown. De door eiseres ingediende contra-expertise leidt, gelet op de reactie hierop van het Bureau Land en Taal, niet tot een ander oordeel.

Met betrekking tot het standpunt van eiseres dat geen rekening mag worden gehouden met het rapport taalanalyse, aangezien deze vier jaar na het verstrijken van de beslistermijn is uitgevoerd, heeft verweerder overwogen dat dit geen reden is om voornoemd rapport te betrekken bij de besluitvorming. Verweerder voert daartoe aan dat de beslissing op de asiel-aanvraag plaatsvindt op basis van alle in het dossier beschikbaar zijnde gegevens. Gelet op het bepaalde in hoofdstuk C5/24 Vreemdelingendecirculaire 2000 (Vc 2000) heeft het overschrijden van de beslistermijn geen gevolgen voor die beslissing op zich. Gelet op het vorenstaande stelt verweerder zich op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Aangezien verweerder de door eiseres naar voren gebrachte feiten en gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden in Sierra Leone ongeloofwaardig heeft geacht, is verweerder van mening dat een inhoudelijke toets achterwege kan blijven. Dit leidt tot het standpunt dat eiser ook aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b dan wel c Vw 2000 geen recht op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

Met betrekking tot categoriale bescherming heeft verweerder overwogen dat de Minister van oordeel is dat terugkeer van eiseres naar het land van herkomst in verband met de algehele situatie aldaar niet van bijzondere hardheid is. Derhalve stelt verweerder zich op het

standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000.

Daarnaast heeft verweerder met betrekking tot het standpunt van eiseres dat het aanvullend voornemen op onvoldoende zou zijn gemotiveerd en op onzorgvuldige wijze tot stand zou zijn gekomen, overwogen dat de dragende overweging om over te gaan tot afwijzing van de asielaanvraag is blijven bestaan, aangezien verweerder het relaas ongeloofwaardig heeft geacht. Verweerder heeft slechts de motivering om tot ongeloofwaardigheid te concluderen gewijzigd. Derhalve stelt verweerder zich op het standpunt dat het aanvullend op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en voldoende is gemotiveerd.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder in strijd met artikel 3.119 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) heeft gehandeld, aangezien in het voornemen 23 mei 2006 niets is gesteld omtrent de reactie van het Bureau Land en Taal op de contra-expertise van 31 januari 2006. Eiseres is niet in de gelegenheid gesteld om haar zienswijze daarover naar voren te brengen, terwijl verweerder in voornoemd voornemen wel is ingegaan op het rapport taalanalyse van 16 februari 2005 en hieraan, zonder nadere motivering, vasthoudt.

Voorts stelt eiseres zich op het standpunt dat de inhoud van het gesprek contra-expertise volstrekt controleerbaar is. Bij de opname waren eiseres en twee advocaten van het kantoor aanwezig, te weten mr. Nijholt en mr. Cats. Eiseres stelt dat degene die de contra-expertise heeft verricht, niet alleen heeft gekeken naar de aanvullende opname die bij de gemachtigde van eiseres op kantoor is gemaakt, maar ook naar de opname die door verweerder bij de taalanalyse is gemaakt. Met betrekking tot de reactie van het Bureau Land en Taal van 31 januari 2006 merkt eiseres op dat niet valt in te zien hoe eiseres tijdens het gehoor moest weten dat de tolk een Sierraleonse uit Freetown afkomstig was die als tolk in het Krio en Engels werkzaam is voor de IND. Eiseres is een zeer laag opgeleide vrouw die thuis weinig te vertellen had en die net zeventien jaar was geworden toen zij in Nederland arriveerde. Voor zover verweerder heeft aangevoerd dat de informatie die eiseres heeft verschaft summier, algemeen van aard en op meerdere punten onjuist zou zijn, is eiseres van mening dat dit blijkt geeft van een grote vooringenomenheid. Eiseres verwijst daartoe naar hetgeen in de contra-expertise is aangegeven. Gelet op het vorenstaande is eiseres van mening dat de reactie van het Bureau Land en Taal onvoldoende is om de contra-expertise van de heer te weerleggen. Tevens meent eiseres dat zij tot op grote hoogte aannemelijk heeft gemaakt dat zij wel degelijk uit Sierra Leone afkomstig is.

Daarnaast is eiseres van mening dat het beginsel van hoor en wederhoor is geschonden, nu zij niet in de gelegenheid is gesteld om voorafgaande aan het bestreden besluit te reageren op de reactie van het Bureau Land en Taal op de contra-expertise. Gelet op het vorenstaande stelt eiseres zich op het standpunt dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd en onvoldoende zorgvuldig is voorbereid.

In het verweerschrift handhaaft verweerder het ingenomen standpunt. Verweerder benadrukt de resultaten van de taalanalyse die heeft plaatsgevonden op 4 februari 2005. Uit het rapport taalanalyse blijkt dat eiseres eenduidig niet afkomstig is uit Sierra Leone. Deze taalanalyse is niet alleen gebaseerd op de spraakkenmerken van eiseres, maar ook op de informatie die zij kan geven over haar beweerde herkomstomgeving. Het Bureau Land en Taal heeft het vorenstaande bevestigd in haar reactie op de contra-expertise.

Voor zover eiseres heeft betoogd dat verweerder in strijd heeft gehandeld met artikel 3.119 Vb 2000, stelt verweerder dat reeds uit het voornemen van 29 maart 2005 blijkt dat verweerder het standpunt heeft ingenomen dat de aanvraag vanwege de resultaten van de

taalanalyse kon worden afgewezen op grond van het feit dat het asielrelaas ongeloofwaardig wordt geacht. Hetgeen in de zienswijze van 26 mei 2005 is aangevoerd, alsmede hetgeen in het rapport van Bureau Land en Taal is vermeld, heeft niet tot een ander oordeel geleid. In de Nota van Toelichting op het Vb 2000 is aangegeven dat de vreemdeling in ieder geval om een (nieuwe) reactie wordt gevraagd als na het uitreiken of toezenden van het voornemen feiten en omstandigheden bekend worden, die tot een geheel andere afwijzingsgrond leiden en daarmee van aanmerkelijk belang zijn (Staatsblad 2000 497, pagina 184). Verweerder is van mening dat met de informatie die in de reactie van Bureau Land en Taal is vervat hiervan geen sprake is. Hetgeen eiseres in de gronden van beroep heeft aangevoerd naar aanleiding van de reactie op de contra-expertise van 31 januari 2006, leidt niet tot een standpunt dan is verwoord in het bestreden besluit.

3. Overwegingen

De rechtbank stelt allereerst vast dat in geding is of verweerder in strijd met artikel 3.119 Vb 2000 heeft gehandeld en overweegt dienaangaande als volgt.

In artikel 3.119 Vb 2000 is bepaald dat:

Wanneer na het uitreiken of toezenden van het voornemen feiten of omstandigheden:

- a. bekend worden, of
- b. reeds bekend waren maar naar aanleiding van de zienswijze van de vreemdeling anders worden beoordeeld of gewogen, die voor de te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn en Onze Minister voornemens blijft de aanvraag af te wijzen, dit aan de vreemdeling wordt meegedeeld en hij in de gelegenheid wordt gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen.

In paragraaf B3/15.3.3.3 Vc 2000 is voorts bepaald dat in het voornemen alle dragende overwegingen om de aanvraag af te wijzen bekend moeten worden gemaakt.

Wanneer na het uitreiken of toezenden van het voornemen nieuwe feiten of omstandigheden bekend worden, of indien reeds bekende feiten en omstandigheden anders worden beoordeeld of gewogen, kan het voorkomen dat het voornemen tot afwijzen blijft bestaan, maar dat, gemeten naar de nieuwe stand van zaken, niet alle dragende overwegingen in het voornemen zijn opgenomen. In dat geval wordt een nieuwe voornemenprocedure opgestart.

Hiervan is bijvoorbeeld sprake indien het voornemen blijft bestaan om de aanvraag af te wijzen, maar daarbij een omstandigheid in de zin van artikel 31, tweede lid, Vw 2000 wordt meegewogen die nog niet werd meegewogen in het reeds uitgebrachte voornemen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder niet in strijd met artikel 3.119 Vb 2000 en het bepaalde in paragraaf B3/15.3.3.3 Vc 2000 gehandeld, nu de dragende motivering, te weten de ongeloofwaardigheid van het relaas stand heeft gehouden. De omstandigheid dat verweerder de motivering daartoe heeft gewijzigd, doet daaraan naar het oordeel van de rechtbank niet af, aangezien verweerder eiseres in staat heeft gesteld om op het aanvullend voornemen te reageren met een zienswijze. De door eiseres overgelegde contra-expertise is voor verweerder evenmin aanleiding geweest op zijn standpunt te wijzigen.

De rechtbank is van oordeel dat het voornemen van 29 april 2005 en het aanvullend voornemen van 23 mei 2006 alle afwijzing van de aanvraag dragende gronden bevat, zoals dit in eerdergenoemde paragraaf B3/15.3.3.3 Vc 2000 is voorgeschreven. Verweerder heeft eiseres, gelet op het vorenstaande, dan ook niet opnieuw hoeven te horen.

Op 1 april 2001 is de Vw 2000 in werking getreden en is de Vreemdelingenwet (Vw) ingetrokken. Op grond van artikel 117, eerste lid, Vw 2000 wordt de aanvraag aangemerkt als

een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Op grond van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar;
- e. (...)
- f. (...).

Artikel 31, eerste lid, Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 1, onder 1, Vw 2000 wordt onder verdragsvluchteling verstaan: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag). Ingevolge artikel 1(A)-2 Vluchtelingenverdrag worden als vluchteling aangemerkt vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waar zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens ras, godsdienstige of levensbeschouwelijke overtuiging, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Vooropgesteld wordt dat de algehele situatie in Sierra Leone niet zodanig is dat asielzoekers afkomstig uit dat land in het algemeen zonder meer als vluchteling kunnen worden aangemerkt. Beslissend is derhalve de individuele situatie van eiseres, gezien in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst. In dat licht zal aannemelijk moeten worden dat er met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan die de vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin rechtvaardigen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) heeft overwogen (onder meer uitspraak van 27 januari 2003 in zaak nr. 200206297/1, JV 2003/103 en NAV 2003/100), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in het asielrelaas gestelde feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die

beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. De maatstaf bij de daarbij door de rechtbank te verrichten toetsing is niet haar eigen oordeel over de geloofwaardigheid, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

Dit laat onverlet dat de besluitvorming moet voldoen aan de eisen van met name zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering die het recht daaraan stelt en dat de rechter de besluitvorming daaraan moet toetsen. Aldus vindt rechterlijke toetsing plaats, zonder dat de rechter een beoordeling aan zich trekt die door de minister moet plaatsvinden. Bij de beoordeling door de minister van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

Om de asielzoeker, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de minister blijkens het gestelde in paragraaf C1/1 sub 2 en paragraaf C1/3 sub 2.2 en 3.4 Vc 2000 het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Op grond van hetgeen eiseres bij gelegenheid van het onderzoek herkomstbepaling heeft verklaard, is bij verweerder twijfel gerezen aan de door eiseres gestelde nationaliteit. Derhalve heeft verweerder een tweetal taalanalyses laten uitvoeren door Bureau Land en Taal. De conclusie van de taalanalyse van 16 februari 2005 luidt dat eiseres eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone. De taalanalyse van 23 februari 2005 heeft als endconclusie dat eiseres eenduidig herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Nigeria.

In de besluitvorming heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat weliswaar geloof wordt gehecht aan de door eiseres gestelde Sierraleonse nationaliteit, doch niet aan het gestelde verblijf van eiseres in Sierra Leone en de naar voren gebrachte feiten en gebeurtenissen zoals die aldaar zouden hebben plaatsgevonden. Daarbij heeft verweerder zich met name gebaseerd op voornoemde taalanalyses. Kern van het geschil betreft dan ook de vraag of verweerder van de uitkomsten van de taalanalyses heeft mogen uitgaan.

Onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de ABRS, onder meer de uitspraak van 14 juli 2004, zaaknummer 200401127/1, overweegt de rechtbank allereerst dat het aan eiseres is om haar identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken. Verweerder mag in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel naar het land van herkomst, een taalanalyse laten uitvoeren. Door een taalanalyse te laten verrichten komt verweerder tegemoet in de voldoening aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 op de vreemdeling rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is aan de gestelde identiteit en nationaliteit.

Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten

verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

Naar aanleiding van de taalanalyses van 16 februari 2005 en 23 februari 2005 heeft eiseres een contra-expertise laten uitvoeren. Deze contra-expertise is uitgevoerd door dr.

van de Virginia State University. De conclusie van de contra-expert is dat eiseres is gesocialiseerd in Sierra Leone. Eiseres stelt zich op het standpunt dat, op grond van de bevindingen van de contra-expert, de door verweerder gevolgde taalanalyse als onvoldoende bewijs dient te gelden voor de conclusie dat zij eenduidig niet afkomstig is uit Sierra Leone en eenduidig afkomstig zou zijn uit Nigeria.

Als reactie op de contra-expertise heeft verweerder een weerwoord ingezonden van het Bureau Land en Taal, op grond waarvan verweerder zijn standpunt handhaaft dat eiseres eenduidig niet afkomstig is uit Sierra Leone.

Zoals de ABRS in voormelde uitspraak evenzeer heeft overwogen, is uitgangspunt dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole. Verweerder mag bij de besluitvorming op de asielaanvraag van de juistheid van het rapport van de taalanalyse uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Gelet op het vorenstaande, in samenhang met hetgeen over de achtergrond, deskundigheid en taalkundige ervaring van de taalanalisten staat vermeld in de reactie van Bureau Land en Taal van 31 januari 2006, bestaat er naar het oordeel van de rechtbank geen aanleiding om aan de deskundigheid van de taalanalisten te twijfelen.

In de taalanalyse van 16 februari 2005 wordt geconcludeerd dat eiseres Engels en Pidgin-Engels spreekt met een tongval die haar eenduidig buiten Sierra Leone plaatst. Eiseres zou geen Krio, de voertaal van Sierra Leone, spreken, noch een andere inheemse taal van Sierra Leone. In de taalanalyse van 23 februari 2005 is geoordeeld dat eiseres Engels en Pidgin-Engels spreekt met een tongval die haar eenduidig in Nigeria plaatst. Deze talen beheerst eiseres als voertaal. Zij zou een andere taal, die zij niet laat horen op de opname, als moedertaal moeten beheersen.

Eiseres, en de taalanalist die de contra-expertise heeft uitgevoerd, hebben allereerst aangevoerd dat er in de taalanalyse ten onrechte vanuit is gegaan dat eiseres van Krio- afkomst is, terwijl zij heeft verklaard dat haar ouders behoorden tot de Kru-stam. De taal waarin de vragen aan eiseres zijn gesteld, is mogelijk niet geheel duidelijk geweest voor haar. Voorts stelt eiseres dat niet valt in te zien hoe zij moest weten dat de tolk bij het gehoor een Sierraleoonse uit Freetown was die zowel Krio als Engels spreekt.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiseres met de door haar overgelegde contra-expertise en hetgeen zij in de gronden van beroep heeft gesteld (on)voldoende aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyses geboden. De rechtbank overweegt daartoe dat uit het rapport taalanalyse van 23 februari 2005 blijkt dat eiseres Engels en Pidgin-Engels spreekt met een tongval die haar eenduidig in Nigeria plaatst. Uit het rapport contra-expertise blijkt dat eiseres waarschijnlijk moet zijn gesocialiseerd in Sierra Leone. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij daadwerkelijk in Sierra Leone heeft verbleven. Derhalve heeft verweerder zich eveneens in redelijkheid het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig kunnen achten.

Verweerder heeft zich daarom terecht op het standpunt gesteld dat eiseres geen vluchteling is.

Eiseres heeft, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk gemaakt dat eiseres gegronde redenen heeft/hebben om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt/lopen om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

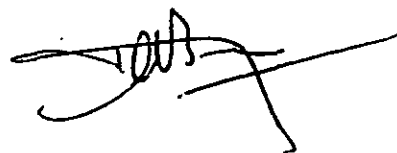
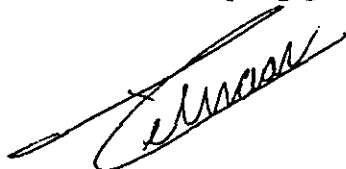
Niet is gebleken van zodanig klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verlangd kan worden dat eiseres terugkeert naar het land van herkomst.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.C. Berg en in tegenwoordigheid van A.G.A. Velnaar als griffier in het openbaar uitgesproken op

9 MRT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden

9 MRT 2007

Mr. E.J.P. Cats
Mw. Mr. I.M. Hidding
Mw. Mr. A. Mulder
Nassaulaan 28
7811 GK Emmen
T 0591 65 81 44
F 0591 61 33 88
www.hondsrug-advocaten.nl
E-mail info@hondsrug-advocaten.nl

Hondsrug

Advocaten

Datum

5 april 2007
Irfzake

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 6 APR 2007	
ZAAKNR. 200702442	
AAN: V1	
BEHANDELD: DD:	PAR:

070 3651380

/Staat
IND-nummer: 0005.24.2137
hoger beroep

Geeft eerbiedig te kennen:

fax 5/4

van Sierraleonense nationaliteit, geboren op _____, wonende te _____ aan _____, te dezer zake woonplaats kiezende te Emmen aan de Nassaulaan 28 ten kantore van de advocaat en procureur mr. E.J.P. Cats, die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn;

Appellante stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo d.d. 9 maart 2007, AWB 06/34409, aan gemachtigde van appellante verzonden op 9 maart 2007, waarbij het beroep van appellante tegen het besluit van verweerder d.d. 19 juni 2006 ongegrond is verklaard.

Appellante kan zich niet verenigen met hetgeen door de Rechtbank is overwogen en heeft hieromtrent de volgende grieven.

GRIEVEN

Grief 1.

Ten onrechte overweegt de Rechtbank op pagina 4, paragraaf 3, 4^e alinea: 'naar het oordeel van de Rechtbank heeft verweerder niet in strijd met artikel 3.119 Vb 2000 en het bepaalde in paragraaf B3/15.3.3.3 Vc 2000 gehandeld, nu de dragende motivering, te weten de ongeloofwaardigheid van het relaas stand heeft gehouden. De omstandigheid dat verweerder de motivering daartoe heeft gewijzigd, doet daaraan naar het oordeel van de Rechtbank niet af, aangezien verweerder eiseres in staat heeft gesteld om op het aanvullend voornemen te reageren met een zienswijze. De door eiseres overgelegde contra-expertise is voor verweerder evenmin aanleiding geweest om zijn standpunt te wijzigen. De Rechtbank is van oordeel dat het voornemen van 29 april 2005 en het aanvullend voornemen van 23 mei 2006 alle afwijzing van de aanvraag dragende gronden bevat, zoals dit in eerdergenoemde paragraaf B3/15.3.3.3 Vc 2000 is voorgeschreven. Verweerder heeft eiseres, gelet op het vorenstaande, dan ook niet opnieuw hoeven te horen'.

Ter toelichting:

Appellante kan zich vinden in het oordeel van de Rechtbank dat zij in de gelegenheid is gesteld om een zienswijze te geven op het aanvullende voornemen. Appellante wijst er echter op, dat op het moment van

Stichting Eindhoven Hondsrug Advocaten, Postbank rekening 95 49 000

Kvk Meppel, nummer 04078138

Onder de naam Hondsrug Advocaten wordt verstaan de besloten vennootschap Hondsrug Advocaten BV
Alle opdrachten worden slechts aanvaard onder de voorwaarde, dat iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald. Het bepaalde in artikel 7:407 lid 2 BW wordt uitgesloten.

schrijven van een aanvullend voornemen, reeds een contra-expertise aan verweerder was toegezonden naar aanleiding van de taalanalyse die was verricht. Verweerder heeft echter in een aanvullend voornemen met geen woord gerept over de overgelegde contra-expertise. Eerst bij de beschikking d.d. 19 juni 2006, heeft verweerder gereageerd op de contra-expertise. Appellante is om deze reden van mening, dat een aanvullend voornemen te beperkt is geweest, aangezien zij haar zienswijze niet heeft kunnen geven op de reactie van het Bureau Land en Taal van de IND. Dit klemmt temeer nu de reactie van het Bureau Land en Taal dateert van 31 januari 2006. Appellante is primair van mening, dat het feit, dat in een aanvullend voornemen niet wordt gesproken dat de reactie van het Bureau Land en Taal in strijd is met artikel 3.119 Vreemdelingenbesluit 2000 en subsidiair is zij van mening, dat sprake is van een onzorgvuldige belangenafweging en dat verweerder derhalve in strijd heeft gehandeld met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de Rechtbank op pagina 6, laatste alinea: *‘Onder verwijzing naar de vaste jurisprudentie van de ABRS, onder meer de uitspraak van 14 juli 2004, zaaknummer 200401127/1, overweegt de Rechtbank allereerst dat het aan eiseres is om haar identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken. Verweerder mag in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel naar het land van herkomst, een taalanalyse laten uitvoeren. Door een taalanalyse te laten verrichten komt verweerder tegemoet in de voldoening aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 op de vreemdeling rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is aan de gestelde identiteit en nationaliteit’.*

Ter toelichting:

Appellante is van mening, dat de Rechtbank hier een onjuist toetsingskader hanteert, nu in de zaak van appellante geen sprake is van twijfel aan de identiteit en nationaliteit. Er bestaat twijfel over de vraag of appellante daadwerkelijk een substantieel aantal jaren in Sierra Leone heeft gewoond. Deze twijfel heeft te maken met de geloofwaardigheid van het asielrelaas en niet met de identiteit en de nationaliteit van appellante. De Rechtbank kan de uitspraak dus niet met deze overweging motiveren.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de Rechtbank op pagina 7, één na laatste alinea: *‘Uit het rapport contra-expertise blijkt dat eiseres waarschijnlijk moet zijn gesocialiseerd in Sierra Leone. Gelet op het vorenstaande is de Rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij daadwerkelijk in Sierra Leone heeft verbleven’.*

Ter toelichting:

De redenering van de Rechtbank is in deze alinea onduidelijk en innerlijk tegenstrijdig. Immers aan de ene kant overweegt de Rechtbank dat uit het rapport contra-expertise blijkt dat appellante waarschijnlijk moet zijn gesocialiseerd in Sierra Leone terwijl aan de andere kant de Rechtbank zonder nadere motivering aangeeft dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij daadwerkelijk in Sierra Leone heeft verbleven. De Rechtbank heeft naar de mening van appellante aldus redenerend onvoldoende gemotiveerd waarom zij tot het oordeel komt dat appellante onvoldoende aanknopingspunten heeft geboden voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse. De Rechtbank had moeten motiveren waarom verweerder gelet op de inhoud van de contra-expertise die wel degelijk tegenstrijdig is met die van de taalanalyse, in redelijkheid kon komen tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas. De Rechtbank heeft dit niet gemotiveerd. Voor appellante is thans niet kenbaar wat de overwegingen van de Rechtbank zijn geweest om tot dit oordeel te komen.

Redenen, waarom appellante zich wendt tot Uw Afdeling, met het verzoek voormelde uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage te vernietigen en aan appellante alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd toe te kennen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank.

gemaachte

Bijlage